

Nr 91

Av herr Andersson, Torsten, angående rikshemvärnschefens lönegradsplacering.

I motion nr I: 202 till 1959 års riksdag hemställdes, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att rikshemvärnschefen i likhet med militärbefälhavare m.fl. skulle vara generalmajor.

Statsutskottet ansåg i sitt utlåtande nr 101 ärendet vara av sådan natur, att framställning i det i motionen angivna syftet borde komma från vederbörande myndighet och därefter beredas av Kungl. Maj:t. Utskottet hemställde därför att motionen icke skulle föranleda till någon riksdagens åtgärd. Så blev också riksdagens beslut.

Någon framställning från vederbörande myndighet har ännu icke gjorts. Däremot har i proposition till årets riksdag icke oväsentliga anslagshöjningar begärts för hemvärdnet, vilket vittnar om den vikt statsmakterna tillmäter denna del av vår armé. Det synes då än mer naturligt, att chefen för hela landets hemvärn ges icke som nu enbart generalmajors grad utan även den lönemässiga ställningen.

Med stöd av det anförda och med åberopande i övrigt av de skäl som framfördes i ovannämnda motion nr I: 202 till 1959 års riksdag hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte ge uttryck åt sin önskan att sådana åtgärder vidtages, som möjliggör att rikshemvärnschefen i likhet med militärbefälhavare m.fl. må vara generalmajor i lönegrad Bo 5 eller Bo 4.

Stockholm den 23 januari 1961

Torsten Andersson
